

ZNAKOVA UPOZORENJA ZA PRIMARNU IMUNODEFICIJIJU

Primarna imunodeficijencija (PID) kod dece i odraslih dovodi do čestih, ponovljenih infekcija, koje se obično teško leče.

Nepoznavanje simptoma i neprepoznavanje znakova upozorenja dovode do toga da većina osoba sa urođenim poremećajem imuniteta u Evropi nije dijagnostikovana. Zbog toga su pacijenti i njihovi roditelji izloženi patnji i brizi, a njihovo lečenje košta neopravdano mnogo. Ako Vi ili neko koga poznajete ima bar DVA od navedenih znakova upozorenja, razgovarajte sa lekarom i uzmite u obzir Primarnu imunodeficijenciju.

1	Četiri i više ponovljenih infekcija srednjeg uha godišnje	6	Ponovljeni gnojni procesi na koži ili drugim organima
2	Dve ozbiljne upale sinusa godišnje, ili više	7	Konstantna gljivična infekcija u ustima ili na koži posle prve godine
3	Dva meseca i duže pod antibioticima, bez rezultata	8	Korišćenje intravenskih antibiotika u lečenju infekcije
4	Dve pneumonije godišnje ili više	9	Najmanje dve ozbiljne infekcije uključujući i sepsu
5	Slabo napredovanje deteta u težini i visini	10	Porodična istorija opterećena primarnom imunodeficijencijom

Kako se PID leči?

Najpre pažljivo doziranim odgovarajućim antibioticima za česte ponovljene infekcije gornjih i donjih disajnih puteva, čime se bitno popravlja kvalitet života pacijenata i porodica. Za neke vrste primarnih imunodeficijencija je potrebna terapija imunoglobulinima, a primena gama interferona, PEG-ADA i interleukina pomaže kod komplikovanih vrsta poremećaja. Presađivanje kostne srži i genska terapija mogu da pomognu kod izuzetno teških oblika.

Kako se živi sa PID?

Mada je situacija sve bolja, porodice i pacijenti sa PID nailaze na različite teškoće; posle mirnog perioda bez infekcija, nastaju nagla pogoršanja, sa upalom pluća; pacijent je prinuđen da se leči ozbiljno i uz visoki rizik. Bolest zastrašuje a neuspostavljanje dijagnoze stvara osećaj nemoći, iščekivanja „sledećeg napada“ i produžene neizvesnosti. Slaba svest i nedostatak znanja o ovim poremećajima pacijenta vodi u izolaciju, javno obraćanje nije priyatno, lečenje je često veoma skupo – sve to dodatno otežava situaciju.